Dosarul nr.2-589/2025
Nr. 2-25068563-26-2-15052025

**H O T Ă R Î R E**
**În numele Legii**

13 mai 2026 or. Dondușeni
Judecătoria Drochia sediul Dondușeni
În componență :
Președintele ședinței, judecător **Tatiana Sobolschi**
Grefier **Cristina Roșca**, **Svetlana Guțu, Marina Lachi**

În lipsa reprezentantului reclamantului , Întreprinderea Mixtă „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni;

Pârâtului-*****;

A examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă după acțiunea înaintată de Întreprinderea Mixtă „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni împotriva lui ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

**C O N S T A T Ă**

***Argumentele participanților la proces:***

La data de 15 mai 2025, ÎM ”Orange Moldova” SA a înaintat în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul ÎM ”Orange Moldova” SA a invocat că, la data de 03 iunie 2020 între Î.M. „Orange Moldova" S.A. în calitate de furnizor de servicii și ***** în calitate de client, a fost încheiat contractul de prestare servicii publice de comunicații electronice accesibile publicului nr. *****.

Obiectul contractului constituia acordarea de către ÎM „Orange Moldova" S.A. a serviciilor de comunicații electronice către ***** conform contractului și anexelor la contract, iar ultimul, la rândul său, s-a obligat să le achite furnizorului în termenul cuvenit.

Potrivit anexei semnate în aceiași zi, abonamentul selectat de abonatul ***** a fost de tip ”Nelimitat 180” pentru o perioadă de 12 luni, iar serviciile de telefonie mobilă urmau a fi acordate la numărul de telefon *****.

De asemenea, la 03 august 2020 a fost semnată o altă anexă cu *****, prin care ultimul a contractat un nou Abonament de tip ”Nelimitat 180” pentru o

perioadă de 12 luni, iar serviciile ce telefonie mobilă urmau a fi acordate la numărul de telefon *****.

În continuare, la 03 septembrie 2021 între aceleași părți a fost semnată o altă anexă la contract, prin care ***** a contractat de la Î.M. "Orange Moldova" S.A. un dispozitiv de model ”Samsung Galaxy A72” la prețul special de 7 800,00 lei, deși prețul standard constituia suma de 9 299,00 lei.

De asemenea, abonatului ***** i-a fost oferită posibilitatea de achitare în rate a prețului telefonului a câte 325,00 lei / lunar pentru o perioadă de 24 luni.

În același timp, odată cu procurarea dispozitivului cu achitarea în rate, perioada minimă contractuală a abonamentului la care s-a angajat *****, a fost stabilită pentru viitor la 24 luni, la aceiași plata de abonament pentru servicii în mărime de 180 lei.

***** nu a respectat perioada minimă contractuală al abonamentelor contractate, și subsecvent, nu a achitat integral prețul pentru dispozitiv procurat de la "Orange Moldova" S.A., formându-de o datorie totală în mărime de 9156,84 MDL formată din:

• 1160,00 MDL - suma pentru factura lunara neachitata în luna (Ianuarie 2022 – Februarie 2022);

• 6 500,00 MDL - rate neachitate pentru telefon ”Samsung A72” 128GB Blak procurat la 03/09/2021, (20 luni a cîte 325,00 MDL) din 24 obligatorii;

• 1 499,00 MDL - penalitatea constituită din diferența pret standart (9299,00 MDL ) si pret ofertă (7800,00 MDL) pentru telefon Samsung A72 128GB Blak procurat la 03/09/2021.

Astfel, reclamantul în cererea de chemare în judecată, invocă prevederile anexelor prin care ***** a procurat dispozitivele mobile de la compania "Orange Moldova” S.A., potrivit căreia: 1. Produsul se vinde clientului la prețul promoțional sau cu reducerea indicată mai sus, și/sau achitare în rate, iar în schimb clientul să obliga:

a) Să respecte perioada minimă contractuală, indicată mai sus, pentru contractul de prestare a serviciilor de comunicații mobile prin intermediul numărului de telefon mobil, indicat în drept cu produsul, calculată din data livrării produsului, și după caz:..."

Iar, conform pct. 9 a termenilor și condițiilor de comercializare a produselor: În cazul în care clientul nu respectă condiția indicată la pct. l, din motive neimputabile ÎM ”Orange Moldova” SA (de exemplu, ca urmare a (I) rezilierii contractului pentru numărul respectiv de către client, inclusiv prin portare sau prin transfer la serviciul Orange Prepay, ori (II) a rezilierii contractului pentru numărul respectiv de către Orange Moldova din motive imputabile clientului, sau (III) a schimbării tipului de abonament pe unul cu plată lunară mai mică, ori (IV) a dezactivării opțiunilor lunare) clientul este obligat să achite imediat către Orange

Moldova întreaga sumă rămasă spre achitare în rate pentru produs (dacă este cazul) și o plată egală cu diferența dintre prețul standard al produsului și prețul promoțional sau cu reducere."

Reclamantul indică că, pretențiile ÎM "Orange Moldova" S.A. în instanța de judecată se rezumă la: prețul total (standard) al dispozitivului contractat + serviciile de abonament.

Menționează că, penalități, comisioane sau alte sancțiuni de natură pecuniară nu au fost puse în sarcina debitorului *****, reclamanta pretinzând doar la prețul total al dispozitivului acordat și restanța de la serviciile de abonament.

Reclamanta consideră că, odată cu rezoluțiunea unilaterală a contractului de către abonatul *****, acesta urmează să suporte consecințele rezoluțiunii prevăzute în acord prin achitarea despăgubirilor către furnizorul de servicii, care are și calitatea unui vânzător în raporturile juridice născute între părți (contract complex).

În scopul respectării procedurii prealabile, în adresa pârâtului, a fost expediată o somație cu propunerea de achitare benevolă a datoriei.

Deși, trimiterea poștală a fost reclamată de pârât, până în prezent nu au fost efectuate careva achitări, fapt ce a determinat înaintarea cererii în instanța de judecată.

Reclamanta ÎM ”Orange Moldova” SA, î-şi întemeiază acțiunea în baza art. art.774, 858 alin. (2), 901 alin. (5), art. 926, 930 CC RM şi art. 94 CPC RM, epuizând orice cale de soluționare a litigiului amiabil, pretinde încasarea de la pârâtul ***** în beneficiul Î.M. "Orange Moldova" S.A. a datoriei totale în mărime de 9 156,84 lei; Încasarea din contul lui ***** în beneficiul Î.M. "Orange Moldova" S.A. a cheltuielilor de judecată suportate.

Potrivit Încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 19.05.2025, s-a dispus examinarea cererii de chemare în judecată înaintată de către Î.M. "Orange Moldova" S.A împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă (f.d. 25).

Potrivit încheierii din 06.06.2025, s-a repartizat repetat cauza civilă menționată altui judecător, ulterior fiind primită în procedură prin Încheierea din 12.06.2025 (f.d.34-35).

Prin Încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 05.08.2025 s-a dispus examinarea cererii de chemare în judecată înaintată de către Î.M. "Orange Moldova" S.A împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, în ordine generală. (f.d.77)

**La data de 08.07.2024, pîrîtul *****,** a înaintat o cerere prin care invocă excepția de tardivitate pe cauza dată.

Potrivit Încheierii Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 11.08.2025, s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM ”Orange Moldova” SA împotriva lui ***** privind încasarea datoriei.(f.d.79-83)

Potrivit Deciziei Curții de Apel Nord din 30.01.2026, s-a decis casează integrală a încheierii judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 11 august 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Î.M. „Orange Moldova” S.A. împotriva lui ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, soluționând prin decizie problema respectivă: admiterea parțială excepției de tardivitate formulată de *****, în latura invocării prescrierii dreptului la acțiune a „Orange Moldova” S.A către ***** privind încasarea sumei de 1160 lei pentru facturile lunare neachitate (ianuarie -februarie 2022); respingerea ca tardivă pretenția formulată de „Orange Moldova” S.A. către ***** privind încasarea sumei de 1160 lei pentru facturile lunare neachitate (ianuarie-februarie 2022); respingerea excepției de tardivitate formulată de ***** în latura invocării prescrierii dreptului la acțiune a „Orange Moldova” S.A către ***** privind încasarea sumei de 6500 lei cu titlu de rate neachitate pentru telefonul mobil și a penalității de 1499 lei ce constituie diferența de preț standard și preț ofertă; cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Î.M. „Orange Moldova” S.A. împotriva lui ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, se expediază în instanța de fond, în același complet de judecată, pentru examinarea fondului cauzei.

***Argumentele pârâtului:***

**La data de 01.05.2026, pârâtul Stanislav Apostoliuc** a înaintat referință pe marginea cauzei civile menționate. Drept motivare a invocat, că conform Contractului nr. 6570482 / V760222 din 3 iunie 2020 şi anexelor la Contract, Stanislav APOSTOLIUC a cumpărat de la ÎM Orange Moldova SA telefonul mobil Samsung Galaxy A72 128G şi servicii de comunicaţii electronice (Abonament Nelimitat 180).

La data încheierii Contractului, Stanislav APOSTOLIUC a plătit în avans către ÎM Orange Moldova SA suma de 325 lei.

Astfel, pentru marfa şi serviciile cumpărate de la reclamant, lui Stanislav APOSTOLIUC i- a rămas de achitat în tranşe 9 635 lei din obligaţia de principală, după cum urmează: potrivit condițiilor contractuale, pentru serviciile de comunicații este stabilită o rată lunară în cuantum de 180 lei, achitabilă pe o perioadă de 12 luni, valoarea totală a obligației constituind 2 160 lei.

Totodată, pentru bunul achiziționat (telefon mobil) este prevăzută o rată lunară în cuantum de 325 lei, achitabilă pe o perioadă de 23 de luni, valoarea totală a obligației fiind de 7 475 lei.

Astfel, valoarea totală a obligațiilor de plată asumate de debitor în temeiul contractului constituie 9 635 lei, reprezentând o rată lunară cumulată de 505 lei.

Susține, că potrivit Actului de verificare la situația din 11.04.2025, în perioada 3 iunie 2020-3februarie 2022, pe data de 3 a fiecărei luni, factura toate cele 23 de tranșe lunare, care formează obligația principală în sumă de 9635 lei, a făcut plăți în sumă totală de 10846 lei către Î.M. „Orange Moldova" S.A., ce depășește cu 1211 lei obligațiile de plată a pârâtului pe Contractul nr. *****din 03 iunie 2020 ( suma totală spre plată de 9635 lei).

Menționează, că nu cunoaşte, din acţiune nu este clar, de ce reclamantul a facturat lunar pârâtului 580 lei (exemplu sunt facturile din 03.01.2022, 03.02.2022), deşi conform Contractului rata lunară totală constituia numai 505 lei, ceea ce reprezintă 75 lei lunar sau 900 lei anual peste obligaţiile stipulate în Contract.

Mai susține, că prin Contractul din 3 iunie 2020, Anexele la Contract şi Actul de verificare la situaţia din 11 aprilie 2025 se confirmă cu certitudine că Stanislav APOSTOLIUC a onorat pe deplin angajamentele financiare faţă de ÎM Orange Moldova SA cu privire la achitarea telefonului şi plata serviciilor de comunicaţii electronice.

Aceasta se dovedeşte prin faptul că Stanislav APOSTOLIUC a plătit efectiv suma totală de 10 846 lei în beneficiul ÎM Orange Moldova SA, în timp ce suma spre plată stipulată în Contractul din 3 iunie 2020 constituie doar 9 635 lei.

Până la depunerea acţiunii, ÎM Orange Moldova SA a încasat de la Stanislav APOSTOLIUC suma de 10 846 lei sau cu 1 211 lei peste suma maximă spre plată stipulată în Contract (suma 9 635 lei). Pe lângă aceasta, reclamantul mai revendică de la pârât o pretinsă datoriei de 9156,84 lei, ceea ce nu poate fi calificat decât abuz de drept, întrucât pârâtul şi-a onorat integral obligaţiile de plată asumate faţă de reclamant.

Prin decizia Curţii de Apel Nord din 30 ianuarie 2025 s-a respins ca tardivă pretenţia înaintată de ÎM Orange Moldova SA în partea sumei de 1160 lei, şi s-a restituit cauza în prima pentru judecarea pretenţiilor ratele pe telefon în sumă de 6 500 lei şi penalitatea în sumă de 1499 lei ce constituie diferenţa dintre preţul standard şi preţul ofertă.

Decizia instanţei de recurs privind respingerea excepţiei de tardivitate în partea sumelor de 6 500 lei şi 1499 lei contravine art. 395 alin. (6) Cod Civil şi jurisprudenţei unificate a Curţii Supreme de Justiţie. Această problemă va fi ridicată la Curtea Supremă de Justiţie dacă instanţele ierarhic inferioare nu vor corecta eroarea Curţii de Apel Nord.

Cu referire la pretenția de bază de 6500 lei, susține, că în faţa primei instanţe este pusă soluţionarea pretenţiei privind încasarea sumei ratelor lunare pentru achitarea telefonului în sumă totală de 6500 lei.

Invocă, că pe de o parte, pretenţia este tardivă din următoarele considerente: cea mai recentă factura privind pretinsa datorie sub formă de rată pentru telefon a fost emisă la 3 februarie 2022, iar acţiunea civilă privind încasarea datoriei, inclusiv pe ultima factură, a fost depusă în judecată la 15 mai 2025 sau cu 101 zile după expirarea termenului de prescripţie extinctivă la 3 februarie 2022. Pentru ratele anterioare, termenul de prescripţie extinctivă s-a împlinit corespunzător prevederilor art. 395 dun Codul Civil.

Prin raportarea circumstanţelor de fapt ale cauzei, care sunt confirmate prin înscrisurile certificate şi prezentate chiar de către reclamant, la normele de drept material şi procesual invocate rezultă că sunt întrunite cumulativ condiţiile legale pentru respingerea pretenţiei ca fiind tardiva.

Pe de aha parte, pretenţia este neîntemeiată deoarece pârâtul a plătit integral datoria şi chiar mai mult decât atât. în acest context, reiterăm dă reclamantul revendică suma de 6 500 lei deşi la data adresării în judecată pârâtul deja a plătit efectiv în beneficiul ÎM Orange Moldova SA suma totală de 10 846 lei. Aceste achitări au fost confirmate chiar de către reclamant prin actul de verificare la situaţia din 11 aprilie 2025.

Cu privire la pretenţia accesorie -1499 lei, pârâtul susține, că prescrierea obligaţiei principale constituie temei legai pentru prescrierea obligaţiei accesorii sub forma penalităţii facturate la 15 mai 2023. Or, conform art. 408 Cod Civil - Odată cu dreptul principal, se prescrie şi dreptul la prestaţiile suplimentare legate de dreptul principal, chiar şi atunci cînd termenul de prescripţie special pentru acest drept nu a început să curgă.

Reclamantul a recurs la camuflarea împlinirii termenului prescripţie extinctivă prin emiterea facturii din 15 mai 2023 în privinţa obligaţiei accesorii (penalitatea) la peste un an de zile de la scadenţa obligaţiei principale (3 februarie 2022).

La primirea executării obligaţiei de bază (6 500 lei) reclamantul nu şi-a rezervat dreptul la încasarea penalităţii (1499 lei). În consecinţă, dreptul subiectiv al reclamantului la penalitate s-a stins în virtutea legii. Or, potrivit art. 949 alin. (3)

Cod Civil - în cazul în care a primit executarea; creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării

Mai mult, dacă obligaţia este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească dobânda şi penalităţile ori să repare prejudiciul (art. 965 alin. (2) Cod Civil). Prin urmare, având în vedere că pârâtul a stins obligaţiile de plată pentru servicii şi marfă (telefon), acesta nu este obligat să achite şi penalitatea revendicată de reclamant. Solicită, respingerea acțiunii ca tardivă și neîntemeiată.

***Poziția participanților la proces în cadrul ședinței de judecată:***

În ședința de judecată reprezentantul ÎM Orange Moldova SA nu s-a prezentat, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Pârâtul *****, citat legal, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

*Ținând cont de cererile vizate și de rigorile art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, care reglementează că, Părţile au dreptul să solicite instanţei judecătoreşti examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărîre, instanța a dispus examinarea cauzei în absența reprezentantul reclamantului - ÎM Orange Moldova SA și a pârâtului *****.*

*Reieşind din cele consemnate, în contextul celor invocate, instanţa de judecată, examinând în limitele probelor prezentate de părţi, după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, urmează să se pronunţe asupra chestiunilor invocate în Cererea de chemare în judecată şi referința pârâtului înaintată la data de 01.05.2026, fiind unica autoritate ce poate, în cele din urmă, în virtutea atribuţiilor sale legale, să înfăptuiască, justiţia.*

Astfel, în temeiul art. $276^4$ alin. (2) CPC RM, s-a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului anexat la dosar.

***Aprecierea instanței:***

Studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată a ÎM Orange Moldova SA împotriva lui Stanislav Apostoliuc privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, din considerentele ce succed.

Potrivit prevederilor art. 5 Cod de procedură civilă, (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Conform art. 118 din Codul de procedură civilă, (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. […] (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Instanța judecătorească, conform art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform dispozițiilor art. 240 Cod de procedură civilă, (1) La deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. [...] (3) Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Din materialele dosarului s-a constatat fără echivoc că la data de 03 iunie 2020 între Î.M. „Orange Moldova" S.A. în calitate de furnizor de servicii și ***** în calitate de client, a fost încheiat contractul de prestare servicii publice de comunicații electronice accesibile publicului nr. *****.

Instanța reține, că obiectul contractului constituie acordarea de către ÎM „Orange Moldova" S.A. a serviciilor de comunicații electronice către ***** conform contractului și anexelor la contract, iar ultimul, la rândul său, s-a obligat să le achite furnizorului în termenul cuvenit.

Instanța constată, că în baza anexei semnate în data de 03.06.2020, abonamentul selectat de abonatul ***** a fost de tip ”Nelimitat 180” pentru o perioadă de 12 luni, iar serviciile de telefonie mobilă urmau a fi acordate la numărul de telefon *****.

Potrivit Anexei din 03 august 2020, *****, a contractat un nou Abonament de tip ”Nelimitat 180” pentru o perioadă de 12 luni, iar serviciile ce telefonie mobilă urmau a fi acordate la numărul de telefon *****.

Concomitent, instanța de judecată constată, că la 03 septembrie 2021 între aceleași părți a fost semnată o altă anexă la contract, prin care ***** a contractat de la Î.M. "Orange Moldova" S.A. un dispozitiv de model ”Samsung Galaxy A72” la prețul special de 7 800,00 lei, deși prețul standard constituia suma de 9 299,00 lei, ***** a achitat în avans suma de 325 lei, cu posibilitatea de achitare în rate a prețului telefonului a câte 325,00 lei / lunar pentru o perioadă de 24 luni, suplimentar la plata de abonament pentru servicii în mărime de 180 lei pentru numărul de telefon ***** și 180 lei pentru numărul de telefon *****. (f.d.12-15).

Instanța remarcă, că potrivit Actului de verificare la situația de 11.04.2025, *****, ultima achitare în baza facturilor emise de acesta a fost efectuată de ***** la data de 24 decembrie 2021, în total fiind achitată suma de 10846 lei din suma facturată de 20002,84 lei, sold restant spre achitare fiind suma de 9156,84 lei, constituite din: 1160,00 MDL - suma pentru factura lunara neachitata în luna (Ianuarie 2022 – Februarie 2022 a câte 580 lei lunar); 6 500,00 MDL - rate neachitate pentru telefon „Samsung A72” 128GB Blak procurat la 03/09/2021, (20 luni a câte 325,00 MDL) din 24 obligatorii; 1 499,00 MDL - diferența preț standard (9299,00 MDL) și preț ofertă (7800,00 MDL) pentru telefon Samsung A72 128GB Blak procurat la ofertă 03/09/2021, în cazul achitării onorabile a tuturor plăților. (f. d. 16-18)

Reclamanta Î.M. "Orange Moldova" S.A. a expediat în adresa pârâtului somația despre restituirea datoriei restante și a atenționat pârâta că în termen de 7 zile din momentul transmiterii prezentei somații necesitatea achitării a datoriei în sumă de 9156,84 lei, în caz contrar Î.M. "Orange Moldova" S.A. și-a rezervat dreptul de a înainta o acțiune în instanța de judecată. Somația a fost expediată la adresa pârâtului și recepționată de către ultimul la data de 18.04.2025. (f.d. 20-21)

În consecință, reclamanta Î.M. "Orange Moldova" S.A. prin prezenta cauză solicită încasarea ratelor neachitate scadente neachitate în mărime de 9156,84 lei, formate din: 1160,00 MDL - suma pentru factura lunara neachitata în luna (Ianuarie 2022 – Februarie 2022 a câte 580 lei lunar); 6 500,00 MDL - rate neachitate pentru telefon „Samsung A72” 128GB Blak procurat la 03/09/2021, (20 luni a câte 325,00 MDL) din 24 obligatorii; 1 499,00 MDL - diferența preț standard (9299,00 MDL) și preț ofertă (7800,00 MDL) pentru telefon Samsung A72 128GB Blak procurat la ofertă 03/09/2021și compensarea cheltuielilor de judecată.

***Cu referire la legalitatea ridicării excepției de tardivitate indicate de către pârât în referință***

Instanța reține că, prin referința depusă, pârâtul a reiterat argumentele privind prescrierea dreptului la acțiune al reclamantei atât în privința ratelor aferente telefonului mobil, cât și a sumei de 1.499 lei reprezentând diferența dintre prețul standard și prețul promoțional al dispozitivului.

Aceste argumente  nu pot fi reținute de către instanță, reieșind din faptul, că prin Decizia Curții de Apel Nord din 30 ianuarie 2026, pronunțată în prezenta cauză, instanța de apel a examinat în mod expres excepția prescripției extinctive invocată de pârât și a stabilit definitiv că dreptul material la acțiune al reclamantei este prescris doar în partea pretenției privind încasarea sumei de 1.160 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor de comunicații electronice aferente facturilor emise pentru lunile ianuarie-februarie 2022.

În același timp, instanța de apel a respins excepția de prescripție în ceea ce privește pretențiile referitoare la încasarea sumei de 6.500 lei, reprezentând ratele neachitate pentru dispozitivul mobil, precum și a sumei de 1.499 lei, reprezentând diferența dintre prețul standard și prețul promoțional al dispozitivului, trimițând cauza spre examinare în fond.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă referitoare la efectul obligatoriu al deciziilor instanței de apel, instanța de fond este ținută de dezlegările date problemelor de drept soluționate prin hotărârea instanței ierarhic superioare și nu poate proceda la o nouă examinare a unei chestiuni procesuale deja soluționate definitiv în aceeași cauză.

Prin urmare, susținerile pârâtului referitoare la pretinsa prescriere a dreptului la acțiune privind suma de 6.500 lei și suma de 1.499 lei reprezintă, în esență, o reiterare a argumentelor deja examinate și soluționate de instanța de apel, asupra cărora instanța de fond nu mai poate reveni.

Totodată, argumentele pârâtului referitoare la pretinsa neconcordanță dintre Decizia Curții de Apel Nord și dispozițiile art. 395 Cod civil, precum și intenția acestuia de a invoca această pretinsă nelegalitate în fața Curții Supreme de Justiție, nu pot constitui obiect al examinării prezentei instanțe, întrucât controlul legalității hotărârilor instanței de apel aparține exclusiv instanței de recurs, iar nu instanței de fond, care este obligată să se conformeze dezlegărilor obligatorii cuprinse în decizia de casare.

În consecință, instanța respinge argumentele pârâtului privind prescrierea dreptului material la acțiune referitor la pretențiile rămase spre examinare.

În astfel de circumstanțe, instanța urmează să examineze pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 6.500 lei, reprezentând ratele neachitate pentru dispozitivul mobil, precum și a sumei de 1.499 lei, reprezentând diferența dintre prețul standard și prețul promoțional al dispozitivului.

***Temeinicia acțiunii.***

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Din prevederile art. 858 alin. (2) Cod civil rezidă că, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 901 alin. (1), lit. a) și alin. (5) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei. Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

Conform art. 926 Cod civil, (1) Prin efectul rezoluţiunii o parte contractantă (beneficiarul) care a primit vreo prestaţie prin executarea obligaţiilor de către cealaltă parte contractantă în temeiul contractului supus rezoluţiunii sau al tranşei contractului supusă rezoluţiunii este obligată să i-o restituie. În cazul în care ambelor părţi contractante le revin obligaţii de restituire, obligaţiile sînt corelative.

(2) Dacă prestaţia a constat în plata unei sume de bani, suma primită trebuie restituită.

(3) În măsura în care prestaţia (nefiind pecuniară) este transferabilă, ea trebuie restituită prin transfer.

(4) Dacă transferul ar putea cauza efort sau cheltuieli disproporţionate, prestaţia poate fi restituită prin plata valorii sale conform art.930.

(5) În măsura în care prestaţia nu este transferabilă, ea trebuie restituită prin plata valorii sale conform art.930.

Potrivit prevederile art. 930 alin. (1) și (2) din Codul Civil, Debitorul obligaţiei de restituire este ţinut: a) să plătească (la momentul executării) valoarea prestaţiei care nu este transferabilă sau care încetează să fie transferabilă înainte de apariţia obligaţiei de restituire; şi b) să plătească recompensă pentru reducerea valorii prestaţiei supuse restituirii ca urmare a înrăutăţirii stării prestaţiei între momentul executării şi momentul cînd a apărut obligaţia de restituire. Dacă prestaţia avea un preţ contractual, valoarea prestaţiei va fi egală cu partea din acel preţ proporţională valorii prestaţiei reale primite raportată la valoarea prestaţiei promise. Dacă nu s-a convenit asupra unui preţ, valoarea prestaţiei este egală cu suma de bani la care s-ar fi înţeles în mod legal un executant al prestaţiei şi un beneficiar al prestaţiei care au voinţa şi capacitatea de a realiza operaţiunea, avînd totodată cunoştinţă de neconformităţile reale ale prestaţiei (dacă existau).

Reieșind din circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, instanța ajunge la concluzia că între părțile litigiului, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încît obligaţia fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte.

Astfel, din materialele dosarului, rezultă fără echivoc că ***** nu și a onorat obligațiunile contractuale privind achitarea în timp a ratelor pentru Telefonul

procurat de model Samsung Galaxy A72, ceia ce a constituit necesitatea achitării și a diferenței dintre prețul standard și prețul promoțional al dispozitivului.

Instanța apreciază că raportul juridic dedus judecății urmează a fi analizat prin prisma principiului forței obligatorii a contractului, consacrat de legislația civilă, potrivit căruia convențiile legal încheiate au putere de lege între părțile contractante, iar obligațiile asumate urmează a fi executate cu bună-credință și întocmai condițiilor convenite.

În speță, din ansamblul probelor administrate rezultă că pârâtul ***** a beneficiat de un dispozitiv mobil comercializat în condiții promoționale, respectiv la un preț inferior valorii comerciale standard, avantaj contractual acordat exclusiv în considerarea asumării obligației de a menține raporturile contractuale pe perioada minimă convenită și de a executa integral obligațiile de plată aferente contractului (24 de luni).

Prin urmare, reducerea acordată de reclamantă nu a constituit o liberalitate, ci o facilitate contractuală condiționată, a cărei existență era indisolubil legată de executarea corespunzătoare și integrală a obligațiilor asumate de abonat.

Instanța observă că însuși pârâtul nu contestă faptul semnării anexei contractuale din 03 septembrie 2021 și nici faptul că a primit telefonul mobil Samsung Galaxy A72 la prețul promoțional de 7.800 lei, deși prețul standard al acestuia constituia 9.299 lei.

Totodată, din conținutul anexei contractuale și al Termenilor și condițiilor de comercializare rezultă fără echivoc că obligația de achitare a diferenței dintre prețul standard și prețul promoțional devenea exigibilă în situația în care clientul nu respecta perioada minimă contractuală sau obligațiile asumate prin contract, situație intervenită în prezenta cauză ca urmare a încetării executării obligațiilor de plată.

Prin urmare, reclamanta nu solicită aplicarea unei penalități convenționale în sensul sancționării neexecutării obligației, ci solicită executarea unei obligații contractuale distincte, expres asumate de părți încă de la momentul încheierii contractului.

În acest context, instanța nu poate primi argumentele pârâtului întemeiate pe dispozițiile art. 949 alin.(3) și art.965 Cod civil, întrucât suma de 1.499 lei nu reprezintă o penalitate contractuală în accepțiunea juridică a instituției clauzei penale și nici accesorii ale unei obligații principale deja executate.

Din analiza conținutului anexei contractuale rezultă că această sumă reprezintă diferența dintre valoarea comercială standard a bunului și valoarea promoțională acordată clientului, diferență pe care acesta s-a obligat expres să o suporte în cazul nerespectării condițiilor promoției.

Așadar, natura juridică a acestei creanțe nu este aceea a unei sancțiuni civile, ci a unei componente a prețului contractual devenită exigibilă ca urmare a producerii condiției rezolutorii prevăzute expres de contract.

În ceea ce privește apărarea pârâtului referitoare la faptul că ar fi achitat suma totală de 10.846 lei, instanța reține că aceasta nu este suficientă prin ea însăși pentru a demonstra executarea integrală a obligațiilor contractuale.

Or, în conformitate cu regulile generale privind sarcina probei, simpla indicare a valorii totale a plăților efectuate nu dovedește automat stingerea obligației litigioase, în lipsa demonstrării faptului că respectivele plăți au fost imputate exact asupra creanțelor pretinse în prezenta cauză.

Mai mult, analiza Actului de verificare din 11 aprilie 2025 relevă că suma totală în mărime de 10846 lei achitată de pârâtul ***** a fost repartizată asupra unui ansamblu de facturi aferente raportului contractual dintre părți, iar nu exclusiv asupra ratelor telefonului mobil.

Instanța observă că pe parcursul executării contractului reclamanta Î.M. "Orange Moldova" S.A a prestat simultan servicii de comunicații electronice pentru două numere de telefon (numărul de ***** și numărul ***** a câte 180 lei lunar), concomitent cu executarea contractului de vânzare în rate a dispozitivului mobil.

În aceste condiții, este firesc ca plățile efectuate de abonat să fie distribuite asupra obligațiilor exigibile existente la data efectuării fiecărei plăți, iar nu exclusiv asupra unei singure componente a raportului contractual.

De altfel, pârâtul ***** nu a prezentat niciun calcul alternativ, niciun înscris contabil și niciun alt mijloc de probă apt să demonstreze că evidențele financiare prezentate de reclamantă ar fi eronate sau că soldul restant indicat în Actul de verificare nu corespunde situației reale.

Or, simpla contestare a modului de calcul, neînsoțită de probe pertinente și concludente, nu este suficientă pentru a răsturna forța probantă a înscrisurilor prezentate de reclamantă.

Instanța reține că libertatea contractuală presupune nu doar dreptul părților de a negocia condițiile contractului, ci și obligația acestora de a suporta consecințele juridice ale angajamentelor asumate.

În măsura în care pârâtul a acceptat în mod expres condițiile promoționale privind comercializarea dispozitivului mobil, inclusiv consecințele nerespectării perioadei minime contractuale, acesta nu poate ulterior invoca caracterul pretins injust al unor clauze pe care le-a acceptat în mod liber și care au produs efectele juridice convenite.

În lipsa unor probe care să demonstreze executarea integrală a obligațiilor contractuale sau stingerea creanței prin alte modalități prevăzute de lege, instanța apreciază că reclamanta a făcut dovada existenței raportului obligațional, a

neexecutării culpabile a obligațiilor asumate de către pârât și a întinderii prejudiciului patrimonial suportat, în timp ce pârâtul nu a administrat probe suficiente care să răstoarne aceste constatări.

În consecință, instanța concluzionează că pretențiile reclamantei Î.M. "Orange Moldova" S.A privind încasarea sumei de 6.500 lei, reprezentând ratele neachitate pentru dispozitivul mobil, precum și a sumei de 1.499 lei, reprezentând diferența dintre prețul standard și prețul promoțional al dispozitivului, sunt întemeiate atât în fapt, cât și în drept, urmând a fi admise.

În partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată, instanța punctează că în corespundere cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, acestea se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În corespundere cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Din conţinutul ordinului de plată nr. 580 din 06.05.2025 (f.d. 4), rezidă că pentru examinarea pricinii civile menţionate, Î.M. "Orange Moldova" S.A a achitat suma de 417 lei cu titlu de taxă de stat (reieșind din suma solicitată de 9156,84 lei) și potrivit Ordinul de plată nr. 581 din 06.05.2025 (f.d.3)- 200 lei cu titlu taxei de timbru.

Astfel, cu referire la prevederile Anexei nr. 1 din Legea Nr. 213
din 31-07-2023 privind taxa de stat și că instanța a reținut ca întemeiată și admisă parțial acțiunea înaintată de Î.M. "Orange Moldova" S.A, instanța apreciază că în speţă, pretenţia cu privire la încasarea de la ***** a cheltuielilor de judecare a pricinii sub forma taxei de stat, urmează a fi admisă parțial în sumă 356.36 lei, proporțional părții admise din suma încasată de 7660,0 lei.

Potrivit art.2 din Legea Nr. 213 din 31-07-2023 privind taxa de stat, Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. *[Art.2 al.(2) textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.” și textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” declarat neconstituțional prin HCC20 din 26.09.24, MO423-426/10.10.24 art.155; în vigoare 26.09.24], prin urmare se încasează de la* ***** în beneficiul Î.M. "Orange Moldova" S.A și cheltuielile de judecată pentru taxa de timbru în mărime de 200 lei.

În conformitate cu art. 238-241 Cod procedură civilă al Republicii Moldova,

***h o t ă r ă ş t e :***

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni împotriva lui ***** privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la *****, IDNP *****, locuitor al satului *****, str. *****, raionul Dondușeni, în beneficiul Întreprinderii Mixte „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni, *****, datoria în mărime de 1160,0 (una mie una sută șaizeci, 0) lei cu titlul de suma pentru factura neachitată și suma de 6500,0 (șase mii cinci sute) lei cu titlul de rate neachitate pentru telefon, în total suma datoriei încasată de **7660,0 (șapte mii șase sute șaizeci, 0) lei.**

Se încasează de la *****, IDNP *****, locuitor al satului *****, str. *****, raionul Dondușeni, în beneficiul Întreprinderii Mixte „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni, *****, suma de 356.36 lei (trei sute cincizeci și șase, 36) lei - taxa de stat încasată proporțional acțiunii admise, achitată de reclamant la depunerea acțiunii; 200,00 (două sute,00) lei – taxa de timbru.

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile prin intermediul judecătoriei Drochia sediul Dondușeni.

**Preşedintele şedinţei,**
**Judecătorul** **Tatiana Sobolschi**